

בש"פ 2575/23 - שחר נאור נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 2575/23

לפני: כבוד השופטת ר' רונן

המבקש: שחר נאור

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה להעברת מקום דיון

בשם המבקש: בעצמו

החלטה

1. לפניי בקשה לפי סעיף 78 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, להעברת הדיון בדוח תעבורה מספר 30155886937 מבית משפט השלום לתעבורה באילת לבית משפט השלום לתעבורה באילת.

2. המבקש טוען כי הוא מתגורר במעלה אדומים וכי יקשה עליו להגיע לבית המשפט לתעבורה באילת בשל המרחק הרב ממקום מגוריו. כן, מציין המבקש כי הוא עובד לבדו כמטפל סיעודי באדם בעל 100% נכות, אותו לא יוכל לעזוב ללא השגחה.

3. כעולה מן הבקשה, הקראת כתב האישום נקבעה ליום 3.7.2023 והמבקש הודיע כי בכוונתו לכפור במיוחס לו בכתב האישום.

4. דין הבקשה להידחות.

5. על פי הכלל, כאשר נאשם מבקש את העברת הדיון בהליך נגדו, אך אין הוא מודה בעובדות כתב האישום, תהא הנטייה שלא להיעתר לבקשתו. הטעם לכך נעוץ בצורך בשמיעת ראיות, לרבות הגעת עדי תביעה, בהם גורמי אכיפה, לבית המשפט אליו הועבר הדיון. לפיכך, העברת הדיון במקום בו כופר הנאשם בעובדות כתב האישום תיעשה רק במקרים חריגים ויוצאי דופן (בש"פ 4344/12 טאובליב נ' מדינת ישראל (8.7.2012); בש"פ 507/18 מילר נ' מדינת ישראל (5.3.2018); בש"פ 6395/18 ויין נ' מדינת ישראל (12.9.2018)). עניינו של המבקש לא בא בגדרם של מקרים חריגים אלה.

6. בנסיבות ענייננו, חרף אי הנוחות הכרוכה בניהול ההליך בבית משפט השלום לתעבורה באילת, לא מצאתי טעם להעדיף את נוחותו של המבקש על פני נוחותם של עדי התביעה, באופן המצדיק סטייה מכללי הסמכות המקומית הרגילים.

ניתנה היום, ז' בניסן התשפ"ג (29.3.2023).

ש ו פ ט ת
